

хж ся съ прїятность, и виждахж ся готови да ся струпать на едно обще сръдоточіе. Ненадѣйно тія облаци ся отдѣлять, и засѣдало-то слънце показва ся съ сичко-то си сіяніе, като пѣвкой Само-държець, сѣднѣлъ на единъ столъ свѣтналъ отъ рубины и опалы (1), извѣстыва чрѣзъ единъ само поглѣдъ, какъ ся възпріема да покаже себе си прѣдъ очи-ты на народы-ты си. Сички негови ласкатели падать доло, и ся поклаиѣтъ на крака му.

Отдалечь ся чюеше реваніе-то на единъ быкъ прѣдвѣститель, и на нѣкои кравы укротены, кои-то спѣшивахж беспорядочны-ты си и тѣщкы стѣпки камъ свое-то жилище; послѣ блѣшіе-то на агнета, и званецъ-тъ на любимж-тж овцж, на кого-то гласъ-тъ ся изгубваше нечувствително по въздуха. Съ тѣя размѣсены мѣлвы, нѣ не и несъгласны, съединяваше ся и моминско-то пѣяніе на млади-ты дѣщери Тивурини, на кои-то умѣренни-ти звукове празнувахж мръкваніе-то. Отъ другж странж птичета отъ разны видове отговаряхж напѣтъ на това священо пѣяніе. Влюбленный говедаръ съединяваше гласа на любовницж-тж си, или съ каваль, или съ гжслиж (свиркж) привързана за пояса му, и на коіж-то сіятелни-ти гласове развеселявахж далечны-ты мѣста на това умѣренно живописаніе селско. (Шарпъ Пужепъ).

---

(1) Многоцѣпни камъніе.